

GEMIS EN VERLANGEN

“La vierge au dieu manquant”:

De madonna met open armen en lege handen

Een gedicht van Marc Dugardin bij de madonna van Séron.

Op zoek naar verbindende poëzie vonden we het gedicht “La vierge au dieu manquant”. De Waalse dichter Marc Dugardin werd zelf geïnspireerd door een Sedes beeld uit 1200 dat thuis was in de Romaanse kerk van Séron.

Deze Sedes is veel meer dan een beeld. Ze toont een vrouw met open armen en lege handen. Daar waar haar kind, haar God, zou moeten zijn, is er leegte. Een leegte die zoveel vragen oproept: waar is het kind, was er ooit een kind?

Werd het kind nooit geboren, werd het afgestaan, werd het alleen maar verwacht?

Of stierf het in een oorlog of aan ziekte die nog geen naam had? De leegte die dit beeld toont, staat ook symbool voor elk ander gemis: voor het verlies van een ouder, een geliefde, een vriend, een toekomstdroom. Het is een gemis van alle tijden.

En zeker gaat het over het verlies van een houvast, in een gemeenschap die geborgenheid en perspectief biedt. Wij zijn telkens op zoek naar heelheid, compleetheid. Het is een gemis dat we dikwijls niet kunnen indenken of uitspreken. Waarvoor we tot op de bodem moeten gaan maar dat ons inzicht geeft in ons eigen verstaan en bestaan.

De Sedes van Séron werd enkele jaren geleden overgebracht naar het Provinciaal Museum van Namen. Een mooie plek met o.m. een zeer befaamde collectie goudsmeedwerk, de Trésor d'Oignies.

De restauratie was nodig maar het patina en de charme van eeuwen zijn deels ook verwijderd. Jammer maar noodzakelijk. De Sedes is prachtig gerestaureerd, maar is nu meer majesteit dan moeder.

Het beeld blijft echter een symbool van gemis en verlangen. Een gemis dat voelt als de winter, een verlangen dat hunkert naar de lente.

Leni Creuwels, 2018